

Szentendrei Református Hírlevél

Karácsony ünnepére

Amikor a hidegek legnagyobbak s az éjszakák is a leghoszszabbak, egyszer csak fény gyullad a sötétségben. Angyalok suhannak a légben, a gyerekek helyesen tudják ezt, ajándékokat hoznak és fenyőillat tölti be szerte az otthonokat - Jézus megszületett! Az esztendő csatazaja elnémul, megcsöndesedünk. Ünnepe van, mert ő úgy szerette a világot, hogy életét sem sajnálta értünk.

A világ Megváltójára úgy emlékezünk, mint aki a legjobb és a legigazabb életet hozta nekünk - a szeretetben való életet. Tegyük hát le fáradt lelkünket minden szomorúságával és sérelmével együtt ő elé, aki a Békesség Fejedelme, békülünk meg életünkkel és azokkal is, akikkel csak meg kell békülnünk, s úgy ünnepeljünk és úgy lépünk az úrvacsora asztalához karácsony szent ünnepén! Adjunk abból, amink van azoknak, akiknek nincs vagy kevesebb jutott, mert ez méltó a Krisztus követőjéhez.

És feltétlenül vigyük magunkkal az ünnep örömét, illatát és hangjait a köznapokba - oda is jusson a karácsony örömeiből! Hiszen ezért van az ünnep, egy magasabb, nemesebb és boldogabb életért. Amint egykor egy kisgyermek született a betlehemi éjszakában, úgy szülessen most is ember, új, krisztusi ember a világra!

dr. P. Tóth Béla

Gruzda János, a tövisi református pap fia, Nagyenyeden, majd a kolozsvári Református Teológián tanult. Kezdetben autodidakta módon rajzolgatott, de Fadrusz ("Őn a festészetet a szobrászattal egyesíti, ami ritka adomány.") és Körösfői - Kriesch Aladár céltudatos munkára biztatták. 1904-től az egyházi hatóságok beleegyezésével a budapesti Képzőművészeti Főiskolán tanult, Ferenczy Károly és Székely Bertalan voltak tanárai. Szinyei Merse támogatásával ösztöndíjas európai tanulmányutat tett. Hazatérése után egyre kevesebbet festett, életét betöltötte lelkipásztori hivatása. 1924-ig Magyarbecén, 1924-től haláláig Zalatna városában volt református lelkész. Az első világháború után, Áprily Lajos unszolására ismét festeni kezdett s vált az erdélyi tél festőjévé.

"Szakadt a fátyol: hegytetőre ért.
Nap villogtatta bükkcserjén a dért..."

S amerre járt:
hegyek ontották rá a napsugárt
S hó szikra kápráztatta - milliárd!..."

Áprilyt olvasva, akárha Gruzda Kálvária-hegységét látnánk.

"Havas tájai bravúrosan oldják meg a téli fények utánozhatatlan misztériumait." - ezt akár Áprilyról is írhatta volna Maksay Albert.

"Én csak a Gruzda János faluját ismerem; a télben lapuló házakat, melyek kéményeiből keskeny füst-ösvények szakadnak imádkozó buzgósággal az égboltozatra." - nem méltatás, vallomás ez a jó baráttól. Gruzdat nézve pedig hallani véljük Áprilyt:

"Mi itt a téli Szép titkát kerestük
halott falukban, hó-hullásokon,
s beporzott az erdő zúzmarája,
lelkünk a tél lelkével lett rokon.
Ajándékozhat színt és dalt a nyár is:
fehér hazánk a vad-nyomos határ.
December és dér. Madaram a holló,
monumentális, büszke gyászmadár."
- írja levelében -

(folytatás a 3. oldalon)

Áprily-Kalendárium:December

Levél Gruzda Jánosnak, a tél-festőnek

"Ködben ember haladt.
Páncélos hó harsant a súly alatt."

Gruzda János Téli reggele óhatatlanul az Áprily Lajosét idézi:

"Köd várta lent.
A ködbe visszament
s házába tért derült aszkétaként.
Két szemben a csodálkozás kigyúlt:
- Sötét ember, honnan hozol ma fényt?"

Őket "nemcsak a... természet szeretete fűzte össze, hanem művészi eszméletük is, amelyben a természet elégiája a végtelenség dallamát dalolta... Az elégius hajlam, a fenséges, a monumentális keresése a természetben, az egyszerű vonalvezetés és a letompított őszies, télies színek kedvelésében összetalálkozott a festő és a költő." - írta volt Vita Zsigmond.

**"És az Ige testté lett, közöttünk lakott,
és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya
egyszülöttjének dicsőségét, telve
kegyelemmel és igazsággal."**

Az olvasószerkesztő postájából

Nagy örömet jelentett számunkra, hogy mindenki, akivel csak beszéltünk, nagyon jó ötletnek tartotta a Kehely elindítását, és dicsérte az első számot.

Ezért biztosak vagyunk benne, hogy nem az érdeklődés hiányát jelzi az, hogy az olvasószerkesztő eddig csak egy megkeresést talált postájában, hanem csak azt, hogy az olvasók még nem vették magukra a buzdítást, hogy írásaikkal, véleményükkel, javaslataikkal vegyenek részt a lap szerkesztésében.

Mindenesetre az első megkeresés, amely Zábránszkyné Pap Klárától érkezett, különösen kedves számunkra. Jólesett a dicséret is, amit kaptunk ("Gratulálok a nagyszerű összeállításához!"), de örültünk a témának is, amit javasolt.

Idézek a leveléből:

"Az a gondolatom támadt, hogy a 90 éves édesanyámról lehetne egy kis írást, bemutatást megjelentetni, vaddiplomás református lelkész. Tudomásom szerint Szentendrén nem igen van hozzá hasonló. Itt járt 2 évet a Református Polgáriba. Szellemileg friss, nem panaszkodó, nagyot hall, s most kb. 2 hónapja az erei meszesedése miatt az olvasási képességét elveszítette, de nem vak. Élet-szemlélete, tenni akarása talán a mai fiatalságnak is példát adhat."

Köszönjük Zábránszkyné Pap Klárának a meleg hangú levelet, és segítségét, hogy javaslatához mindjárt elküldött néhány, más helyen megjelent kis írást is édesanyjáról. Úgy tervezzük, hogy a következő számunkban bemutatjuk a 90 éves Pap Ferencné Kovács Jolánt, de várjuk a további javaslatokat, anyagokat is a testvérektől.

Sikolya Zsolt olvasószerkesztő
elektronikus levélcím:
zsolt.sikolya@dunakanyar.net
postacím:

Református Egyházközség, 2000
Szentendre, Rákóczi u. 14.

Egymásról egymásnak

Rovatunkban reményeink szerint hónapról hónapra gyülekezetünk tagjai közül kérdezzük meg párat arról, milyen a Szentendrei Református Gyülekezet tagjának lenni. Leginkább arra szeretnénk választ kapni, mi hozta ide a gyülekezet tagjait, és hogyan kapcsolódnak ehhez a gyülekezethez, ennek kapcsán persze mindenki kifejtetheti véleményét a gyülekezet közösségi életéről is.

Dr. Imre Lajos: Azért jövök ide egy másik, dunakanyari gyülekezetből, mert

nem értettem teljesen egyet az akkori vezetés meglehetősen kirekesztő magatartásával, elsősorban azzal, ahogyan más egyházak tagjaival, szokásaival, intézményeivel szemben viselkedtek. Itt egy kiegyensúlyozottabb, nyitottabb protestáns szellemet vélek felfedezni, ezért inkább ide csatlakoztam. Mivel szerencsére nagy a család, ezért hétvégén csak istentiszteletre jövünk ki Szentendrére. Így sajnos más eseményeken nem nagyon szoktam megjelenni, bár nagyon szívesen részt veszünk vagy vennénk a gyülekezeti életben. Talán ez volt a fő oka, amiért a nagytiszteletű úr javasolt presbiteri tisztségre, amely jelöltséget örömmel el is fogadtam. Elsősorban nem a gyülekezet, hanem a vezetés hozott ide, de nagyon szeretek ebbe a gyülekezetbe járni.

Dr. Csokonai Nóra: Tizenegy éve lakunk Szentendrén, tíz éve vagyok tagja a gyülekezetnek. Akkoriban az óvodás korú gyerekeimet hoztam el gyerek hittan órára, aztán később jártak az ifjúsági hittan órákra. Én eleinte vasárnapi istentiszteletekre jártam, aztán felnőtt konfirmációra, és konfirmáltam. A gyülekezeti tagokkal a Szentendrei Református Gimnázium révén van a legtöbb kapcsolat. Gyermekeim oda járnak, tanítók is, egyéves idegenforgalmi ügyintéző szakképzés indult három éve, ezt oktatom, és tagja vagyok a Szülői Munkaközösségnek. Így szülői értekezleten, munkaközösségben találkozunk, és iskolai rendezvényeken. Ez a gyülekezeti tagok egy részét is jelenti, ami azzal jár, hogy inkább azokat ismerem a gyülekezetből, akikkel a gimnázium és az egyesület révén kerültem kapcsolatba.

Néha kirándulásokra megyünk el, ünnepekre, de inkább az egyesülethez, a gimnáziumhoz kötődnek a rendezvények, amelyekre eljárnak. A Református Gimnáziumi közösséget és a gyülekezeti közösséget éppen ezért nem is tudom elválasztani egymástól, hiszen nagyon szoros a köztük a kapcsolat.

Bernát Klára

"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek fel az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám gyönyörűsége és az én terem könnyű."

(Máté 11,28-30)

Üzen a múlt

Lapunk címlapján egyházközségünk legrégebbi, XV. századi gótikus úrvacsorai kelyhe van, amely a magyar református egyházművészet kecskeméti múzeumában az első, fő helyen, "az ún. Szentendrei kehely" felirattal látható. Pontosabban csak a másolata, mert az eredetit nem adta oda a presbitérium a múzeumnak. De kezdjük az elején.

Ez a kehely valamikor az 1400-es évek elején készült a visegrádi aranyműves műhelyben, Zsigmond király idején és a Genthon-féle "Magyarország műemlékei" (1951. Bp.) c. összefoglaló munka az ország műkincsei közt sorolja fel. Hányatott sorsa lehetett, a felső része alaposan megsérült a történelem viharában. Restaurálva (felső részének aranyozott bronz alapanyagát eltérő a többi rész aranyozott ezüst alapanyagától) Tahitófalu reformátusai kapták meg, minden bizonnyal a környék földesurától valamikor a XIX. sz. elején. Úgy tűnik azonban, kicsinek találták, és készítették koruk ízlése szerint nagyobb kelyheket, ezt pedig 1913-ban, a másfél évszázad múltán ismét református anyaegyházzá lett szentendrei gyülekezetnek ajándékozták mostani templomunk felszentelésekor. Azóta egyházközségünk féltett kincse, amit csak nagyobb ünnepeinken használunk. Az 1980-as évek végén, amikor számba vették és lehetőleg múzeumba helyezték el a legrégebbi egyházi műtárgyakat, az akkori művelődési minisztérium bekérte a kelyhet és nagy költséggel másolatot készített róla. Utólag kérték meg az egyházközség hozzájárulását az eredetinek múzeumba való elhelyezéséhez, és pedig akkor, amikor a másolat már elkészült róla. Bemutattuk a valóban szépen sikerült és nagy értékű másolatot, a presbitérium azonban megtárgyalva a kérdést, elvetette a javaslatot, mondván, hogy mi nem akartunk másolatot készíteni róla, Szentendrén pedig az eredeti maradjon. Így is lett, a kecskeméti egyházművészeti múzeumban valóban a másolat került elhelyezésre, mind a mai napig az látható ott. A gótikus kehely, ahogyan említettük, aranyozott ezüst és kisebb részben aranyozott bronz alapanyagú, így hát valójában alig több aranyat tartalmaz, mint néhány karkaggyú. Kónuszán, amely az alsó és a felső részt egybeköti, és ahol meg is szoktuk fogni, valamikor drágakövek lehettek a díszítések, amik azonban az évszázadok során elvesztek. A kehely értékét nem is anyaga adja, még csak nem is önmagában a kora és régisége, hanem egyszerű, nemes arányai, a nyugalom és rendezettség, amit sugároz. "Az én testem bizony étel és az én vérem bizony itál. Aki eszi az én testemet és issza az én véretemet, az énbennem lakozik és én is abban." (János 6,55-56)

(folytatás az 1. oldalról)

Presbiter és gondnok-választás

November 20-án vasárnap az istentisztelet után a templomban tartottuk a meghirdetett egyházközségi közgyűlést, ahol a gyülekezet tagjai titkos szavazással presbitereket, pópresbitereket és gondnokot választottak. A gyűlést a Választási Bizottság elnöke, a lelkipásztor vezette. A szavazólapokon mód nyílt a lapunk előző számában, majd pedig a gyülekezet előtt az előző vasárnapon személyesen is bemutatott jelöltekkel való egyetértés vagy egyet nem értés kifejezésére, úgy az egész listával kapcsolatban, mint egyes jelöltekre nézve.

Gyülekezetünkben 2005-ben 827 választó joggal bíró egyháztagnak van. Ezzel a joggal azok a felnőtt református egyháztagnak rendelkeznek, akik konfirmáltak, legalább egy éve bejelentkezett tagjai a szentendrei gyülekezetnek és önkéntes anyagi hozzájárulásukkal részt vesznek az egyház fenntartásában.

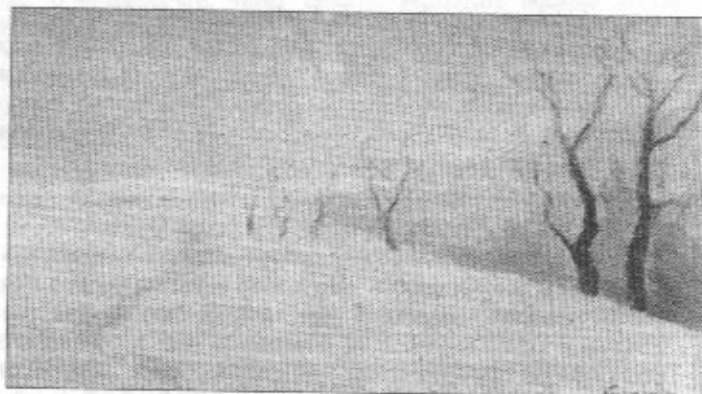
A szavazólapot 95 fő vette fel és 94-en adták le voksukat. Teljesen egyetértett a jelölteknek az adott tisztségre történt megválasztásával 92 szavazó, ketten pedig kihúztak néhány nevet. A választás így valamennyi jelöltre, 24 presbiterre, 6 pópresbiterre és a gondnok személyére nézve eredményesnek bizonyult és a törvényben megszabott jogorvoslati idő letelte után emelkedik jogerőre.

Az új presbitérium 2006. január 1-jén lép hivatalába, gondnoknak újabb hat évre Sikolya Zsoltot választotta a gyülekezet.

Szeretettel kívánunk minden megbízatást kapott testvérünknek felelős szolgálatában sok erőt és Urunk gazdag áldását!

dr. P. Tóth Béla

"Ha meghalok, nagyon megváltozom majd:
átszálok egy kis felhő-közön
és a tavasz lelkére rátalálok
s a fiatal tavaszba költözöm.
Fénnyel jövök vagy fuvalom-zenével
s a hó megindul a téli házakon,
lerázom az akácok zúzmaráját
s a jégcsapok vizét megcsorgatom.
A barna felhő búskomor szívébe
csóvát dobok, hogy zivatar legyen -
s egy éjjel diadalmasan leszálok
felleg-vizekre szomjas Órhegyen.
Halomba, zápor-gyöngyösen letépem,
ami virág van száz vadrózsafán,
és virradatkor óriás csokorral
bedobom a leányok ablakát!"

Gruzda János - Téli reggel

Várakozunk: Gruzda havas Krisztus-keresztje alatt, a 2005. év első adventi gyertyájának fényénél, Áprily pünkösdi zápor-gyöngyös rózsaszirmainak reményével.

Kiss Székely Zoltán

Presbiter választás után

Adva van egy nagy létszámú gyülekezet, 827 választó egyháztagnak (a konfirmált fiataljaink nem szerepelnek a listán). Vasárnaponként 200-300-an járunk templomba. A november 20-i presbiterválasztáson az egyházi törvény által előírt 10%-nál csak 12 fővel voltunk többen, összesen 95-en. Ha a 30 jelöltet és családtagjaikat nem számoljuk, akkor alig marad 30-40 testvérünk aki úgy szavazott, hogy sem ő maga, sem családtagja révén nem volt közvetlenül érdekelt. Miért ez a nagyfokú távolmaradás? Információhiány? Úgysem lesz változás? Nem is akarunk változást? Miért gyérültek meg a templomi padsorok? Akik Istentiszteletre járnak ilyen nagy arányban nem egyháztagnak? Lehet a számukkal büvéskedni, de ez az alkalom is megmutatta, hogy vasárnapi keresztyének vagyunk. A vasárnapi istentiszteleten részt veszünk, elvárjuk, hogy működjön a lelkész hivatalt, keresztelezés, esketés, temetés. A lelkész végezzen el minden feladatot a gyülekezetben, mert ezt egyedül neki kell ellátnia. Ha esetleg nem elvárásaink szerint történik valami, magunkat, de véleményünket nyilvánosan nem vállaljuk. Tudomásul vesszük ezt az állapotot?

Ezek a kérdések foglalkoztattak, amikor eszembe jutott egy nemrég olvasott "munkafüzet": Dr. Anne-Marie Kool: Együtt az Ige körül (missziós kiscsoportok vezetése a gyülekezetben). A könyvet a Protestáns Missziói Tanulmányi Intézet adta ki, mely tanfolyamokat is szervez gyülekezetek számára, kiscsoportok szervezésére. Véleményem szerint ilyen ÖNÁLLÓAN működő csoportokra van szükség a mi gyülekezetünkben is, hogy megtalálja mindenki a maga szolgálatát és kisközösségét a gyülekezetben belül és kívül, hiszen nem csak jól akarjuk érezni magunkat, hanem tovább is kell adnunk az örömhírt szóval és tettel is. Ez a gyülekezeti "reformáció" lehet a válasz az előbb felsorolt kérdésekre. Ezen az úton több gyülekezet is jár már előttünk. Szeretnék egy tanfolyamot kezdeményezni a mi gyülekezetünkben is a Protestáns Missziói Tanulmányi Intézet

segítségével, ezért kérem azokat, akik elhívást és kedvet éreznek, jelezzenek vissza a **06-20-548-57-38**-as számon vagy a **solt@enternet.hu** e-mail címen. Kedvcsinálónak idézet a könyv előszavából és néhány kérdés a könyvből, melyet P. Tóthné Szakács Zita református lelkész a PMTI munkatársa fogalmazott meg:

"Kedves Olvasó, Kedves Szolgatársam!

Nagy örömmre szolgál, hogy most már nem csak fénymásolatban adhatjuk kézbe az Együtt az Ige körül tananyagot. Nem véletlenül használtam a tananyag kifejezést hiszen tanulnunk kell, hogy a XXI. század elején miként tehetünk eleget a missziói parancsoknak. Tanulnunk kell nekünk, lelkipásztoroknak, mert többször kapjuk magunkat azon, hogy nagyon kánaáni nyelven tudunk csak a hitünkről beszélni. Tanulni kell gyülekezeti tagjainknak is, hogy érthetően és világosan tudják megfogalmazni hitünk igazságait, beszélni is tudjanak Jézus Krisztusról és az Ő szeretetéről. Jó érzés, hogy mi valamennyien Isten szeretetéből élünk, de ezt a szeretetet tovább kell adnunk, különben csak feléljük, és nem megéljük azt."

Kérdések: NÉZZÜN ÖSZINTÉN A GYÜLEKEZETRE:

-Mit hiányolna a város lakosság, ha nem lenne gyülekezet?

-Mit hiányolna Ön, ha nem lenne gyülekezet?

-Nagy különbség van a két válasz között vagy nem? Mi ennek az oka?

-Készítsünk egy listát minden tevékenységről, amely a gyülekezetben előfordul illetve ott szervezik! Jelöljük meg milyen tevékenység irányul azokra, akik nem tartoznak a gyülekezetbe! Jelöljük meg milyen tevékenység irányul a gyülekezeti tagokra! Beszéljük meg őszintén hogy ezek a tevékenységek elérik-e kitűzött céljaikat!

-Vannak-e olyan tevékenységek amelyek elvileg a kívülállókra irányulnak de gyakorlatban csak a gyülekezeti tagok vesznek ezen részt? Vannak-e olyan tevékenységek, amelyek elvileg a gyülekezeti tagokra irányulnak, ám a gyakorlatban kiderül, hogy vonzóak a kívülállók számára is?

Fülöp Zsolt

Reformációi emlékűnnep

Ebben az esztendőben is ökumenikus körben ünnepeltük a reformáció emlékűnnepét, ezúttal a református templomban. Igét hirdetett Novotny Dániel evangélikus lelkész, előadást tartott dr. P. Tóth Béla lelképásztor "Biztosítja-e a Biblia az egyetemes egyház egységét?" címmel (ld. www.szre.hu). Jelen voltak a baptista gyűlekezet tagjai is Dani Zsolt nemrégiben beiktatott új lelképásztor vezetésével.

Megemlékeztünk arról, hogy 1517 október 31-én Luther Márton kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára, és ezzel kezdetét vette a reformáció, mint széles népmozgalom. Luther tételei döntően a kegyelemből hit általi megigazulást tanították, de sorra vették a középkori egyház hitbéli eltévelyedéseit is, amik a Biblia mértéke szerinti mind orvosolásra szorultak. Kálvin, Zwingli és a többi reformátor pedig rövidesen részletes és alapos kidolgozását adta az ige értelmezésének.

Magyarországon nemzetmegtartó erőnek bizonyult a reformáció, magyar nyelvünk megmaradását nem kis részben az 1590-ben megjelent teljes magyar nyelvű, Károli Gáspár fordította Bibliának és az 1606-ban Szenczi Molnár Albert fordításában megjelent Genfi Zsoltároknak köszönhetjük.

Egyesületünk tíz éves !

Mikor e sorokat papírra vetem, még előtte vagyunk, s mire Önök olvassák, már zárul egy remélhetőleg sikeres rendezvény. Egyesületünk, mint nevében is jelzi a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért jött létre. Küzdelmes tíz évet tudhatunk magunk mögött, amit jól jellemez, hogy az épületet is csak 2001-ben vehette teljes birtokába Egyházközségünk.

A mai helyzet sem egyszerű. Ezért is rendeztünk a Gimnázium építését működését támogató, december 4-én vasárnap jótékonyági estét a PMK-ban. A dátum összezseng a tavalyi gyászosvégű népszavazással, de mi továbbra is hiszünk a szeretetet és az összefogás erejében. Szeretelendégséggel vártunk minden érdeklődőt, támogatót annak az egy héttig tartó művészeti kiállítás és vásárnak megnyitójára, melynek keretében neves erdélyi és szentendrei művészek a Gimnázium javára felajánlott alkotásait csodálhattuk meg. (A kiállítás dec. 11-én zárul.) Majd az érdeklődők a Színházteremben Kiss Török Ildikó és Varga Vilmos nagyváradi művészek adventi irodalmi műsorát hallgathatták meg "Adjon Isten békét, kedvel" címmel, versben, dalban, prózában. Tíz év eltelte után, az Egyesület továbbra is végzi munkáját, melyhez kérjük és szívesen fogadjuk az Önök támogatását.

Kirándultunk !

Az utolsó őszi napfényes hétvégét nagyszerű kirándulással tölthették azok, akik a Vomberg-házaspár kezdeményezésére létrejött, Lajos-forráshoz tett családi napunkon és kirándulásunkon részt vettek. Több, mint hatvanan voltak ilyenek, gyermekek és felnőttek vegyesen. Már korán reggel vidám hangoktól zengett a forrás melletti rét, ahol először hagyma-hámozással, tűzgyújtással, stb. alapoztuk meg a gulyáslevest, amit Vomberg Frigyes mesterszakács készített el a jókora bográcsban. Aztán az egyik társaság egy fennsíkra kirándult, ahol fogadták a Dobogókő felől érkezőket, a másik csapat pedig a Holdvilág-árok szurdokjait fedezte fel. Megfelelően éhesen értünk vissza, ahol már várt a remek, meleg és gőzölgő gulyásleves és a sok sütemény, amit a résztvevők hoztak otthonról erre a napra. Aztán a szép napsütésben körbe ülve igeolvasást hallgattunk rövid magyarázattal, énekeltünk és imádkoztunk is, így lett az erdő egyszerre templommá is mindnyájunknak. A színesedő fák közt, az ősz hangjai és az ég kékjének áldott ölelésében emlékezetes napot tölthettünk együtt,

A kirándulás résztvevőinek csoportja

megismerve sok család apraját-nagyját. Egészen kicsi gyermekektől kezdve az érett korosztályig mindenki megtalálta örömet, beszélgető társait, alkalmi feladatát. Köszönjük a szervezők gondosságát, ajándékát, az egész napot!

Istentiszteleti és egyéb alkalmaink

Gyülekezeti istentisztelet: vasárnap de. 8 és 10 órákor

Gyermek istentisztelet (és megőrzés 3 éves kortól):

vasárnap de. 10 órákor

Bibliaóra: hó első kedd este 8 órákor

Asszonykör: hó első péntek du. 5 órákor

Baba-mama kör: kéthetente péntek de. 9 órákor

Kis-íjúsági óra: pénteken du. 6 órákor

Középiskolás bibliakör: pénteken este 7 órákor

Felnőtt konfirmációi óra: csütörtökön este 8 órákor

Konfirmációi óra I. éveseknek: kedden 3 órákor,

II. éveseknek kedden 4 órákor

Énekkari próba: vasárnap de. 9 órákor

Ref. Gimnazisták áhítata: hétfőn reggel 8 és 9 órákor

a templomban

Úrvacsorai bűnbánati alkalmak: karácsony és húsvét egész

héten, többi ünnepek előtt szerdától péntekig este 7 órákor

Adventi hangversenyek: a négy adventi vasárnapon

de. 11 órákor

Hittanórák: központi iskolák 3-5.oszt.: csütörtök 3 órákor,

1-2.oszt.: csüt. 4 órákor

Barcsay Iskolában: pénteken 2 órákor,

Izbégyi Iskolában: szerdán 3/4 3-kor

Az eklézsia humorából

Úrvacsoraoosztás van a gyülekezetben és János bácsi igen csak meghúzza a serleget. Rá is szól csöndben, hogy mások ne hallják, a tiszteletes úr:

- János bácsi, sok lesz az már!

Az öreg megtörlí a bajszát és azt mondja, ugyancsak suttozva:

- De sok itt ám a bűn is, tiszteletes uram!

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - Cím: 2000 Szentendre Rákóczi út 14.

Telefon: 06 26 310-524 - Felelős kiadó: dr. P. Tóth Béla

Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@lmar.hu)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

"Áldott az ember, aki az Úrban bíz, és akinek a bizodalma az Úr, mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa."

Októberben rendeztük meg a Tentament, amelyre a diákok valamennyi tantárgyból tudományos dolgozatot készíthettek, önálló kutatásokat végeztek. Több napon keresztül zajlottak a versenyek, míg október 13-án elérkeztünk a gálához, ahol a legjobbak adhatták elő munkájukat. Ez a gála egybeesett a természettudományos szaktanterem névadó ünnepségével. A terem a Bolyaiak terme nevet kapta.

"Bolyaiak terme. Miért nem csak Bolyai János terem, netán csak Bolyai Farkas terem? 1956-ban írta le a marosvásárhelyi Székely János *A folyó* című versében:

*"Hiába érvek és viták
Egy bizonyos van: a világ
Nem előre halad, hanem hátulról épül."*

Hátulról bizony, de valamiképpen mégis csak: cél felé. A Bolyaiak terén, Izsák és Csorvási szobrán az öreg kissé hátrébb húzódik s így tekint fel fiára, aki mély gondolatokba merülve önkéntelenül éppen megfogná a szék támfáját, melyen apja ül. Kőbe vésett harmónia. Az egész világon így a Bolyaiak név a híres vásárhelyi kollégium előtti teret illeti. S mátló fogva ezt a termet."

(Elhangzott a Bolyaiak termenévavatóján.)
A gálán - idén először - díjat kapott az a tanár, akinek a diákjai legsikeresebben vettek részt a versenyen. Ezt a díjat Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnő kapta. November 14-én a gimnázium a Jékely-családtól egy Áprily-portrét kapott, amelyet ünnepélyes keretek között vehettünk át. Ezen az estén a költőről elnevezett teremben egy tea mellett Áprily verseket hallgattunk, szavaltunk.

Nov. 12-én egy új rendezvény indult, a Nyitott Kapuk. Ezen a napon az érdeklődő diákok és szüleik nyerhettek egy kis betekintést iskolánk életébe, hétköznapjaiba.

Lezárult az őszi focibajnokság. Szeptember óta folynak a meccsek, amelyeken valamennyi osztály részt vett, még lányok is. A nagy küzdelem végeztével a 9.b. osztály vehette át a kupát.

Farkas Adrienn

HITTAN TÁBOR, HORÁNY

Lelkes kis csapatunk újból vidáman pattant nyeregbe, miután átkeltünk a belvárosi révvel, hogy immár másodszer célba vegyük a horányi Árnas Sziget táborát, ahol 1 hektáryi erdős területen kedves kis faházak vártak minket. Kicsit izgultunk is, mert az időjárás - az idei nyárnak megfelelően - nem volt valami barátságos, a komor fellegeknel azonban sokkal meghatározóbb volt jókedvünk, amely mindvégig megmaradt, és feledtette velünk az első pár nap zord, hűvösebb napjait.

Nehéz lenne csokorba szedni mindazt az élményt, mellyel minden résztvevő gazdagodhatott: a sok énekléssel egybekötött áhítat, játékos vetélkedők, számháború, foci, ki mit tud, beszélgetések, biciklis kiruccanások, a kézműves foglalkozások mindannyiunk szívében ott élnek, nem is beszélve a hely varázsáról és az újonnan született barátságokról. Illesse köszönet

Surányi Ágnes tanárnőt, aki különösen a kézműves foglalkozásokon gazdagított minket tudásával; szeretetteljes, figyelmes gondoskodása által egy picit mindenki maga mellett érezhette az anyai szeretetet. Illesse köszönet Veszélka Anikót, aki különösen a reggelik és vacsorák minden ízlést kielégítő elkészítésében fáradozott. Istenünknek legyen hála, hogy megőrzött minket és sok lelki táplálékkal, élménnyel gazdagított!

Veszélka Tamás

Ugyanarról diákszemmel

Az idén a hittantábor több lehetőséget nyújtott, az iskola megerősítő fáradalmainak kipihenésére, mivel egy nagyobb táborhelyen került megrendezésre. A rossz idő ellenére sem unatkoztunk, mivel feltaláltuk magunkat és sok programlehetőség állt lehetőségünkre. Teréz tanárnő kézműves kuckója eredeti alkotások különböző sportversenyeket rendezett, mint például tengőt, tollast, focit és néhányunkat megtanított egy különleges tornagyakorlatra. A színes programok között persze ott szerepelt a naponkénti áhítat, éneklés, beszélgetés, számháború, filmklub éppúgy, mint a már hagyományosnak mondható bobozás, de számos új kihívás is kínálkozott: megasztár elődöntők és döntő, filmkészítés, hitépítő reklám-management, tábori lelki ambulancia, "ki mit tud?" stb. Köszönjük a sok szép élményt, jövőre találkozunk!

Légrádi Zsófi és Nagy Bianka, II. éves konfirmandusok

KERÉKPÁROS TÁBOR, BALATONALMÁDI

Nem csekély bonyodalom támadt az indulás előtti napon, mikor a résztvevők csomagjait szállító utánfutó elektromos rendszere - miután minden felszerelés útra készen állt - felmondta a szolgálatot. Csekély öt órás késlekedés után (ennek részletezéséhez egy külön cikk megírására lenne szükség) nagy nehezen sikerült útnak indulni - ezúton is köszönjük Timár András, Timár Gergő és Bartha Álmos segítségét! A kezdeti nehézségek azonban mind a kulisszák mögött játszódtak, fiataljaink már csak a rekkenő hőséget, a Balaton szikrázó vizét, egymás vidámságát, jókedvét láthatták. Programjaink a már korábban jól bevált gyakorlatot követték: sok-sok strandolás, vízi biciklizés, napozás, kisebb nagyobb kiruccanások két keréken (Balatonfüred, Tihany, Veszprém...) nappal és az éj leple alatt, bobozás Balatonfűzfőn, éjjel utánig húzódó vidám beszélgetések a táborban... Kiruccanásunkról egyébként az egész ország tudomást szerezhetett, hiszen az Örömhír című református televíziós műsor éppen ott jártunkkor forgatott egy riportot a helyi lelkipásztorral, Steinbach Józseffel, akinek ezúton is szívből köszönjük immáron harmadik éve tapasztalt önzetlen szeretetét! Köszönet illesse a tábor vezetőit, Istenünknek legyen hála, hogy kisebb-nagyobb balesetek mellett vigyázott ránk és megajándékozott minket ezzel a héttel!

Veszélka Tamás

Bach kantáták hangjai

Ritka és értékes zenei élmény, amikor J. S. Bach kantátáiból hallhatunk. Az ökumenikus körből verbuvált Szentendrei Kantáta Kórus

J. S. Bach, a nagy zeneköltő (1685-1750)

(művezető: Farkas Zoltán, gyülekezetünk presbitere) arra alakult, hogy évente, a zeneköltő születésnapján ezekből szólaltasson meg a hallhatatlan német zeneköltő emlékére.

Az idén ez anyagi okokból a maga idején nem jöhetett létre, de az együttes szorgalmas támogató-gyűjtését siker koronázta, és advent előtt egy héttel a Péter-Pál templomban, majd a Leányfalui Református Templomban előadásra került két kevésbé ismert és játszott Bach-kantáta, a BWV 23. és a BWV 75. számú. Szólisták voltak Dobszay Ágnes, Hegyi Barnabás, Szabó Sebestyén és Gerzsenyi Csaba. A muzsika dr. Kamp Salamon vezényletével szólalt meg minden hallgató nagy öröme. Szívből gratulálunk a nemes kezdeményezéshez és a színvonalas előadáshoz!

dr. P. Tóth Béla

Adventi hangversenyek

A karácsony előtti négy vasárnapot advent időszakának nevezzük. A szó eljövetele jelent, ilyenkor kiábrázolódik számunkra a világ teremtésétől Krisztus születéséig eltelt hosszú, várakozó időszak. Mi is várakozunk, készülünk karácsony szent ünnepére. Advent első vasárnapján úrvacsorát tartunk, és mind a négy adventi vasárnapot rövid hangversennyel tesszük ünnepivé.

Műsor:

November 27-én: Hegyi Barnabás (kontratenor) és Markolt Orsolya (orgona)

December 4-én: Eredics Salamon (blockflöte) és Kovács Katalin (orgona)

December 11-én: Bársony Péter (brácsa) és Schrettnér Tibor (hegedű)

December 18-án: A Szentendrei Református Kórus, vezényel Bokorné Forró Ágnes

A hangversenyeket a 10 órakor kezdődő istentisztelet keretében és azt követően tartjuk, a részvétel ingyenes.

"Amikor az asszony szül, fájdalma van, mert eljött az ő órája, de amikor megszülte gyermekét, nem emlékszik többé a gyöttelemeire az öröm miatt, hogy ember született a világra."

(Ján. 16,21)

Program ajánló

MŰVÉSZETMALOM:

2000 Szentendre, Bogdányi u. 32.

Tel.Fax: 26/301-701;

E-mail: mmalom.sajto@dunakanyar.net;

mmalom.program@dunakanyar.net

www.muveszetmalom.hu

Nyitva: naponta 10-18 óráig.

Hétfőn a látogatás ingyenes.

Zárva: dec. 24., 25., 26., 31., jan. 1, 2

2005. október 1. - 2006. január 15.

Európa művésztelepei: Nagybánya

A kiállítás a hazai művészeti élet különleges eseménye, hiszen első ízben mutatja be a nagybányai múzeum itthon még soha nem látott, válogatott műremekeit. A romániai anyag, kiegészülve a Magyar Nemzeti Galéria képeivel, egyedülállóan teljes képet ad Kelet-Európa legjelentősebb művésztelepének ötven éves működéséről. A kiállításához katalógus is készült, amely kitérő áttekintést ad a nagybányai festőiskola történetéről.

2005. december 10 - 31.

Nemzetek Karácsonya - kiállítás

Megnyitó: december 10. (szombat) 17 óra

Az adventi programsorozat keretében a MűvészetMalomban a Pismány Barátainak Egyesületével és a Városképek Egyesülettel közösen az idén is megrendezik a 2001-ben és 2003-ban nagy sikert aratott rendezvényt. A külképviselőket kérték fel egy-egy karácsonyfa feldíszítésére, az országukra jellemző karácsonyi tárgyak és szokások bemutatására. A malom félkész épületét a Szentendrei Művészeti Iskola erre az alkalomra készített karácsonyi ablakai díszítik majd, a falakon a Dunakanyar Foltvarró Kör meghívására az ország minden részéből érkezett foltmunkák láthatók. A megnyitó délutánján az épületet a Neoneon fényfestményei öltöztetik ünnepi fényruhába.

DUNAPARTI MŰV. HÁZ:

december 11-én, vasárnap 19 órakor:

ADVENTI HANGVERSENY

közreműködik a Musica Beata Kórus és a Szentendrei Kamarazenekar

vezényel: Wolfné Kovács Zsuzsa és Fenyő Gábor

helye: Péter Pál templom

GYERMEKEK KARÁCSONYA !

ÉVRŐL-ÉVRE AZ ESZTENDŐ EGYIK FÉNYPONTJA A GYERMEKEK TEMPLOMI KARÁCSONY-ÜNNEPSÉGE, AMIT AZ IDÉN DECEMBER 21-ÉN SZERDÁN ESTE 6 ÓRAKOR TARTUNK. ILYENKOR AZ ŰRASZTALÁN KARÁCSONYFA ÁLL, ÉS A LEGKISEBBEK VERSSSEL, ÉNEKKEL, MUZSIKÁVAL SZÓLALTATJÁK MEG A KARÁCSONY ÖRÖMÉT.

AZ ERRE ADOMÁNYT TEVŐK SZERETETÉBŐL CSOMAGOKKAL AJÁNDÉKOZZUK MEG HITTANOS, GYERMEK-ISTENTISZTELETRE JÁRÓ ÉS A "GYERMEK-MEGŐRZŐS" KORÚ KICSINYEINKET.

ISTENNEK HÁLA, TÖBB, MINT SZÁZAN VANNAK, ÉS OTT IS SZOKTAK LENNI AZ ÜNNEPSÉGEN. A KIS-GYERMEKES SZÜLŐKET GYERMEKEIKKEL EGYÜTT IDÉN IS NAGY SZERETETTEL VÁRJUK, EL EGÉSZEN A KONFIRMÁNDUS KOROSZTÁLYIG - DE VAN OLYAN ÖTVENES KORÚ FÉRFI GYŰLEKEZETI TAGUNK IS, AKI AZT TARTJA, SZÁMÁRA A KARÁCSONY MINDEN ÉVBEN A GYERMEKEK TEMPLOMI ÜNNEPSÉGÉVEL KEZDŐDIK, AMIN MINDENKÉPPEN ITT KELL LENNIE. A CSOMAGOKAT AZ ASSZONYKÖR SZOKTA ELKÉSZÍTENI, AZ IFJÚSÁG OSZTJA KI. AJÁNDÉK SZOKOTT LENNI MAGA A FELÁLLÍTÁSRA KERÜLŐ KARÁCSONYFA IS - IDÉN MÉG VÁRJUK ERRE A JELENTKEZŐT, AMIT AZTÁN A GYŰLEKEZET IFJÚSÁGI KÖRE ÁLLÍT FEL ÉS DÍSZIT FEL. A GYERMEKEK KARÁCSONYÁVAL EGYÜTT CSOMAGOT KÉSZÍTÜNK HETVEN ÉVEN FELÜLI GYŰLEKEZETI TAGJAINKNAK IS (ŐK IS TÖBB, MINT SZÁZAN VANNAK), AMIT A VASÁRNAPI TEMPLOMOS HÍVEK ÉS A KONFIRMÁNDUSOK SZOKTAK ELVINNI AZ IDŐSEK CÍMEIRE.

Cseri Kálmán: Szeressétek egymást! Házasságról, gyerekekről. Budapest, 2003

Mindannyian tudjuk, ahhoz, hogy gyermekeinkből boldog felnőtteket neveljünk, harmonikus családi környezetet kell(ene) teremtenünk. Azzal is mindenki tisztában van, hogy ehhez boldog párkapcsolatban élő, kiegyensúlyozott szülőkre van szükség. És természetesen nincs olyan házaspár, aki ne tudná, hogy mindez mennyire nehéz.

Cseri Kálmán könyve arra tanít, hogy Jézus Krisztus segítségével igenis lehet egy életen keresztül boldog házasságban élni. A 11 prédikáció szövege nemcsak friss házásoknak, hanem azoknak is segítséget nyújt, akik már lemondtak párkapcsolatuk rendezéséről. Rögtön az első fejezet azzal biztatja az olvasót, Isten azt akarja, hogy minden házasság tartalmas és boldog legyen. Nincs olyan kapcsolat, amely ne lehetne még egy kicsit harmonikusabb, nincs olyan rossz kapcsolat, amelyet ne lehetne rendbe hozni. Ennek érdekében a szerző feltárja, mit mond a Szent Írás a házasság alapjairól, a férfi és a nő viszonyáról. Segítséget kapunk, hogyan lehet bocsánatot kérni és megbocsátani. A házasság egyensúlya sokszor a gyereknevelés miatt inog meg. Meg kell tanulnunk, hol a helye a gyermeknek a családban. Cseri Kálmán prédikációiból kiderül, mire van szüksége a kicsiknek, hogy egészséges, erős hittel élő felnőttekké cseperedjenek.

Karácsony közeledtén mindenkiben erős vágy él a meghitt családi élet iránt. Reméljük Cseri Kálmán könyve mindenkinek segítséget nyújt abban, hogy az Ünnep ne csak külsőségeiben legyen gazdag és bensőséges!

Berényi Mariann

"A kultúra úgy hull le rólam, mint ruha..." - Kulturális értékválság

Pár hónapja G. Zs. írása borzolta fel az ún. komolyzenét hivatásuként gyakorlók kedélyét. Az illető ugyanis kifejtette, hogy a klasszikus zenét teljesen száműzni kellene az iskolai oktatásból, hiszen a népesség mindössze 1 %-a élvezi és érti; ezért helyette a rock és pop irányzatain keresztül kellene az ifjúságot zenei alapismeretekre tanítani. G. Zs. korántsem áll egyedül elképzelésével, hiszen a "tömegkultúra" támogatása az "elitkultúrával" szemben kézzelfogható kormányzati intézkedésekben is tetet öltött. De nem szeretnék a zenére korlátozódni. Hatalmas hírverés övezte a "Nagy Könyv" kiválasztását, melynek során kedvenc regényükre szavazhattak az emberek. A verseny meglepő eredménnyel zárult: ifjúsági könyvek arattak diadalt, magyarán az emberek nagy többsége gyermek- vagy kamaszkorában szerzett utóljára maradandó irodalmi élményt. Az olvasási kedv rohamos csökkenése nem újdonság a szakemberek számára. Verset pedig már végképp nem olvas senki sem, legfeljebb oly elenyésző kisebbség, amely már meg sem rezdítene G. Zs. úr népszerűségmérő műszerének mutatóját. Egy öreg barátom egészségügyi állapota miatt már évek óta nem hagyja el a lakását. Rossz szeme a huzamosabb olvasásban is meggátolja, ezért azzal mulatja az időt, hogy naphosszat verseket mond magában. Aggódva gondolok rá, hogy amikor gyermekeink aggyastánkorba érnek, vajon hány percig tart majd a magyar költészet remekeiből merített muníció, amelyet fel tudnak idézni emlékezetükben.

Miközben kultúránk értékei egyre gyakrabban kérdőjeleződnek meg, azokon a posztokon is az ordas bunkóság látszik elszabadulni, amelyeknek ezen értékek védelme és ápolása lenne a feladatuk. A kultúra finanszírozására rendelt intézmények és alapok egyre ritkábban vállalják fel a különböző igények rangsorolását és értékelését: valamilyen hamis demokrácia szellemében egyenlő mértékben (értsd: egyenlően keveset) juttatnak minden célra. Erről az '50-es évek torzszüleménye, az esztrádműsor jut eszembe, amelynek programján a magyar nótától az operettig, a klasszikus zenedarabtól a mozgalmi dalig és az operaáriáig mindenféle szerepelt a "dolgozó nép" szórakoztatására. A zenei kínálat összevisszaságát a társadalmi nivellálódás tükröképének szánták. Az osztálykülönbségek megszűnésének és az emberek egyenlőségének hamis jelszavait hangoztatva került egymás mellé érték és szemét.

Aggodalmainkat a történelmi tapasztalatok akár csitíthatnák is, hiszen a nagy kultúrák végnapjaiban az új idők követői mindig "barbárokként" jelentek meg. Később ezek a barbárok is kifejlesztették saját kultúrájukat, hogy aztán ez is áldozatul essék egy új kataklizmának. Kultúrák virágzása és bukása tehát történelmi távlatokkal mérve természetes és nem tragikus folyamat, még ha egyénileg drámai módon éljük is át a változást. Egy másik hang arra figyelmeztet, hogy a kulturális értékválság csupán része korunk általános értékválságának, hiszen a közérkölc, az etika, a magánélet éppúgy válságban van, s ezen a mélyponton talán nem is a kulturális értékvesztés a legnagyobb nyomorúság. S végül a Kedves Olvasó felteheti a kérdést, hogy miért hozakodunk elő épp e témával egy gyűlekezeti lap hasábjain, amely elsősorban a hitélet kérdéseivel foglalkozik.

A kultúra nem tévesztendő össze a "kulturált szórakozással", igényes időtöltéssel. A szó gyökere azonos a "kultusz"-éval, amely megművelést jelent. Önmagunk kiművelését: azt a munkát, amelynek elvégzése által emberi mivoltunkban gyarapodunk. Kulturális javainkkal való találkozásunk tehát nem egyszerűen "művelés" - gondtalan és nemes gyönyörködés - hanem a felvérteződés lehetősége, hogy feladatainkat magasabb szinten, tisztább öntudattal lássuk el. Az antik ember még tudta, hogy a művészet nem csupán tejszínhab az élet tortáján, sőt "mogyoró az ő tetején", hanem egzisztenciális szükséglet.

A létezés - az emberhez méltó létezés - feltétele.

Az igazi műalkotás ma is több nemes szórakozásnál: életünk tükörképe, a katarzis lehetősége, amely kinyitja lelkünket a magasabb távlatok: Isten felé. S hogy ma is születhet katartikus műalkotás, arról néhány hete győződhettem meg egy - nem csak méreteinél fogva - monumentális zenedarab, Jeney Zoltán Halotti szertartásának hallgatása közben.

Az igazi műalkotás Isten drága ajándéka, amely végső soron Róla beszél. Lehet, hogy épp istenhíányként vagy istenkeresésként, de kiváltságos pillanatokban az istenélmény drága bizonyosságaként. Bach zenéje, Szophoklész és Shakespeare drámája, Van Gogh festménye, József Attila verse ebbe a kategóriába tartozik. Van tehát miért aggódnunk kulturális értékeink válságán, és aggodalmunk mértékéhez kell szabnunk tennivalóinkat is.

Farkas Zoltán

Karácsonyfa alá, gyermekeinknek !

Karácsony közeledtén nemcsak saját magunknak keresünk olvasnivalót, hanem szeretteinknek is. Különös öröm gyermekeinknek jó könyvet találni. Ilyet azonban nemcsak a boltokban vásárolhatunk, hanem a templom előterében is. Régi kedvencem Miklya Zsolt "Ezüstszín fonál" című verseskötete, amelyet Kállai Nagy Krisztina illusztrált eredeti rajzaival. Miklya Zsolt egyszerű versei nemcsak a hit alapvető érzéseit ültetik el gyermekeinkben, hanem csalogatják a versolvasót, -hallgatót a természetbe, és a családi élet rejtelmeibe.

Minden kisgyereknél eljön a pillanat, amikor felfedezi a színeket, egész nap mást sem csinál, csak rajzol, színez, fest. Nekik ajánljuk a Harmat Kiadó "Színezd ki a Bibliát!" sorozatát, amelyben a gyerekek színezés közben ismerhetnek meg akár 12 bibliai könyvet. A kisiskolások számára szöveg-kiegészítő feladatok teszik érdekesebbé a füzeteket.

Természetesen a bibliaolvasó szülő minél hamarabb szeretné megismertetni gyermekével a Szent Írást. A Biblia nyelvezete azonban még számunkra is sokszor okoz fejtörést.

Éppen ezért népszerűek a különböző képes Bibliák. A gyűlekezetünkben kapható "Gyermekbiblia" az 5-11 éves korosztály számára varázsolja élményszerűvé az Ószövetség és az Újszövetség történeteit. Pat Alexander szövegét Simonfalvy Lajos fordításában akár esti meseként is felolvashatjuk kicsinyeinknek.

Az általános iskolás gyerekek időnként meglepő kérdésekkel fordulhatnak szüleikhez. A válaszadás sokszor nehéz, különösen, ha a Bibliáról, Jézusról van szó. Ehhez ad segítséget a Kálvin Kiadó gondozásában megjelent "Bibliai Lexikon Gyerekeknek". A Londonban megjelent könyv magyar fordítása nemcsak a jó szócikkek és a sok illusztráció miatt értékes, hanem a hittanfoglalkozások kiváló segédanyaga is lehet.

Természetesen a Biblia mellett sok-sok mese adhat életre szóló szellemi táplálékot gyermekeinknek, és valljuk be, időnként nekünk, felnőtteknek is. Idén jelent meg Pirk Jánosné Remsey Ágnes Cserepecskék című mesekönyve, a Kairosz Kiadó gondozásában. A Szentendrén élő 90 éves író nő meséjében három történet kapcsolódik egymáshoz. Egy magányos kislány, egy magának való királyfi, és a saját maga értékét fel nem ismerő cserepecske találkozásai a mese szöttezésében arra tanít bennünket, hogy minden ember kihagyhatatlan része az egésznek.

Amennyire szükségünk van a környező világra, a világnak is fontos, hogy képességeinkkel, adottságainkkal, önmagunkkal gazdagabbá tegyük.

Berényi Mariann

Gyülekezetünk gondnoka

Sikolya Zsolt, egyházközségünk gondnoka idestova tizenöt éve intézi egyházközségünk könyvelési, pénztári, adminisztrációs és egyéb ügyeit sokszor éjszaka, mivel napközben időigényes, felelős állásban dolgozik. Édesapja nyomdokain lett presbiter, de örökség iskolaépítő tevékenysége is: nagyapja Erdélyben munkálkodott iskola indításán. Hat évig ismét ő lesz gondnokunk.

- Ön mindig elől szokott ülni a templomban, a lelkészek helyén, a "mózes-székben", az Úr asztala mellett, ami egyfajta "kiváltságos" hely, akárkit nem illet meg. Ön mióta foglalja el?

- Ennek az egyházközségünkben nem volt kialakult hagyománya. Amikor alig ismert presbiterből gondnok lettem a nagytiszteletű úr javaslatára ültem oda ki, hogy jobban megismerjenek a hívek. Nem kiváltságból kaptam tehát a helyet, hanem azért, hogy jobban szem előtt legyek mondja szokott csendes hangján, de mosolyogva a gondnok úr.

- Meg is ismerték...

- Tizenöt év elteltével már talán mindenki tudja, hogy én vagyok a gondnok. Sokan nálam fizetik be az egyházfenntartói támogatást. Nagytiszteletű úr istentiszteletek előtt és után nagyon elfoglalt, előtte készül a prédikációra, s ezért nem szokás zavarni, utána meg sokan megkeresik, így ügyes-bajos dolgokkal hozzám fordulnak az emberek.

- Mi az, ami a világi vezetőre tartozik?

- A gyakorlat alakítja ki az elvégzendő feladatok körét, a személytől, s a képességeitől függően. Nagyon sok helyen nyugdíjas a gondnok, akik velem ellentétben jobban ráérnek, s így többet magukra tudnak vállalni, például a családok látogatását. Tudok viszont segíteni az egyházközség kormányzásában bizonyos alapvető javaslatok kidolgozásával. Mi vagyunk a nagytiszteletű úrral a presbitérium elnöksége, s mielőtt bármilyen javaslatot a presbiterek elé terjesztenénk, ketten alaposan megvitatjuk, végiggondoljuk kezdve az iskola sokmilliós beruházási ügyeitől, a gyülekezet életét érintő dolgokig. Gazdasági ügyekben is segítsek, az egyházközség pénztárosaként. Számítógépes nyilvántartást vezetek a tagokról, s én végzem a könyvelést is, én készítem elő a költségvetést és a zárszámadás, s én terjesztem elő a presbitériumnak.

- Hasonló területen dolgozik?

- Számítógépes szakember vagyok, villamosmérnöki és alkalmazott matematikusi szakot végeztem. Kezdetől fogva - ahogyan ma mondjuk - informatikusként dolgoztam, ezt kamatoztatom gondnoki munkámban is. Lapunk olvasószerkesztőjeként is számítógépen keresztül levelezek az olvasókkal.

- S nemhogy nem nyugdíjas, de vezető állásban dolgozik.

- Nem olyan magas ez a vezetői állás! Korábban, még a rendszerváltozás előtt állami cégnél dolgoztam, majd magán cégnél. '96-ban kerültem a Miniszterelnöki Hivatalba, egy olyan részleghez, mely a kormányzaton belüli informatikai fejlesztések koordinációjával foglalkozott. Itt lettem 2000-ben főosztályvezető. 2002-től, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium megalakulása óta itt dolgozom.

- Hogyan vezetett útja a templomba? Szülei vitték vagy felnőtteként lett hívő ember?

- Nagyon vallásos, református családból származom, édesapám presbiter volt Budapesten, a Szabadság téri gyülekezetben, ahol Bolyki János volt a segédlelkész, amikor én konfirmáltam. S amikor harminc évvel ezelőtt, frissen nősülve Szentendrére kerültünk, itt találkoztam vele hosszú évek elteltével. A legelső vasárnap ide vezetett az utam, s nagy meglepetésemre a templomban Bolyki János prédikált, aki megőrült nekem, s hamarosan be is hívott pópresbiternek, majd az első üresedéskor presbiter lettem. Ennek már 28 éve...

- Felesége révén került városunkba?

- Nem. Feleséggel ugyanannál a cégnél dolgoztunk, s a vállalat kínált lakáslehetőséget itt, Szentendrán, a Püspökmajor (akkor még Felszabadulás) lakótelepen.

- Hogy telt gyermekkor Budapestén? Nem okozott-e hátrányt, hogy szülei hívő emberek voltak?

- Mielőtt iskolába mentem, édesapám elmagyarázta nekem, mi az a

Sikolya Zsolt gondnok avató beszéde a Gimnázium megnyitásakor

kettős nevelés: hogy az iskolában mást fogok hallani, mint tőle, s hogy ezt hogyan kezeljem. Édesapám mindig azt hajtogatta, hogy értelmiségi származásomból fakadó hátrányomat csak azzal tudom ellensúlyozni, ha mindig a "kitűnők kitűnője" vagyok, ezt be is tartottam. Édesapámnak viszont voltak kisebb kellemetlenségei. Munkahelyén minden tehetsége ellenére sem tudott előbbre haladni. '56-ban kiosztották a káderlapokat, s mi is elolvashattuk. Nem tekintették "közénk valónak": "nagyon tud vigyázni arra, hogy mit mond, igyekszik palástolni, hogy nem

tartozik közénk, s mi úgy is kezeljük őt." Ez állt a lapjában. Emlékszem, az ötvenes években nagyon féltünk a kitelepítéstől, mivel nagyapám nyugalmazott katonatiszt volt. Éjszakánként rettegve vártuk, megszólal-e a csengő, de erre nem került sor. Nagyobb nehézségeink tehát nem fakadtak abból, hogy hívő emberek voltunk, mert mint annyian mások, mi is megtanultunk kettős életet élni.

- Feleségét nem ismerjük itt, a gyülekezetben.

- Feleségem és anyjuk után lányaim római katolikusok, a Ferences Gimnázium kápolnájába járnak misére. Együtt végeztük feleséggel az alkalmazott matematika szakot. Ő is az informatikában tevékenykedik, ma már nyugdíjasként, félállásban egy biztosítónál. Lányaim, bár Pesten laknak, hétvégeken általában kijönnek Szentendrére. Elvégezték a kántorképzőt, s a gimnáziumban kántoroskodnak.

- Miért olyan fontos életükben a hit?

- Én nem valamilyen váratlan élmény hatására lettem hívő, hanem beleszülettem ebbe a közegbe. Megszoktam, hogy cselekedeteimet átitatja a hit. Biztos alapot, egyfajta zsinórmértéket ad az ember tetteinek. Persze vannak helyzetek, amikor megfedkezünk erről, de ha néha el is kalandozunk, mindig vissza tudunk térni ehhez a kiindulási ponthoz. Este meg tudjunk mérni magunkat, hogy aszerint cselekedtünk-e vagy sem, amit Krisztus nekünk mércéül felállított. Úgy vélem, életünk támasza hitünk.

- Munkája során nem került-e ezzel a hitvallással ellentétbe. Például amikor az ésszerűség, a hatékonyság jegyében mondjuk el kell bocsátani egy kollegát, aligha érvényesül a szeretet törvénye.

- Talán munkatársaim is tanúsíthatnák, hogy mindig szeretettel, megértéssel közeledek feléjük. Ha valamilyen konfliktus csirája fölsejlik, először azt kezdem vizsgálni, hátha bennem van a hiba. Igyekszem soha nem túlterhelni őket, inkább a magam vállára rakom a súlyt. Nem mondom, hogy soha nem voltak konfliktusaim, de nagyon ritkán. Akkor is úgy igyekezetem megközelíteni a problémát, hogy az érintettek, ha nem is tudták teljesen elfogadni a véleményemet, de megértsék, hogy én milyen alapállásból, milyen megközelítésből ragaszkodom bizonyos elvekhez. Előfordult az is, hogy valakit fegyelmi okból elbocsátottam, de még ő is azt mondta, hogy megért engem.

- Könnyű úgy a beosztottainak, ha a munka nehezét elvégzi helyettük a békesség kedvéért! Most újabb hat évre bizalmat szavazott Önnek a gyülekezet, ismét Ön lesz a gondnokunk. Úgy láttam közös munkánk során, hogy igen jól kiegészítik egymást a nagytiszteletű úrral.

- Igen, ez így van. Én meglehetősen hezitáló típus vagyok, pedig sokszor az ő gyors, olykor megérzésen alapuló döntéseire van szükség. Máskor viszont az én óvatosságomat igazolják a bekövetkező események.

Jámbor